

Kaldırımlar 38207

– GöktürkGülay · 04 Ocak 2014

kaldırımların sebil sefiri sefinesi sefilliğine

ilk doğan güneş kıvılcımından çıkar bozgunluklar
yasaklı ağacın meyvesinden koparılmış havvalar
sokaklarda gezinir geceyi karaltan ademler
caddelerde yeni yıl istekleri dizboyu din tutsaklığı
düşürsün hele bir masumun gözbebeğine parçasını
feryadını duyar, pervazlarda hazır bekleyen kuşlar
kaldırımlar ! leş sürüsü kargaların ego tuzağı

caddeler maganda postası
kaldırımlarda maskeler yosması
bağlanmış sessiz çığlıklara tasmaı
Tanrı'm kuluna bırakma bu vefasız vicdanları

topraksız bahçeye dikilmiş taş parçası yürekler
yere yatırılmış bedenler şiddete örülmüş canlar
nerede hesabını soracak bilemem kaç paradır havası
nerede vicdan muhasebesi ne zaman doğacak gelecek
zaman şehir efsanesi olmuş bilinmez paçası bozuk puştlar
kaldırımlar ! büstü kepenekli maymunlar sürüsü

caddeler maganda postası
kaldırımlarda maskeler yosması
bağlanmış sessiz çığlıklara tasmaı
Tanrı'm kuluna bırakma bu vefasız vicdanları

bu ne hazin hüzündür ki yağmurları yolunu bentlemiş
köprü başında bekleyen kalabalık beynini zehirlemiş
hey sen ! aldatmasın çirkef düzenin sıcak dinginliği
aldanma sessizliğe, aldanma aldatan kendine bile
kaldırımlar ! mecburların meçhullerin mecnunluğu

caddelerde maganda postası
kaldırımlarda maskeler yosması

bağlanmış sessiz çığlıklara tasması
Tanrı'm kuluna bırakma bu vefasız vicdanları

kaldı mı; aldanıp da öz kalbini midesinden fıskırtan
kaldı mı; kaldırımlar postunu yırtan özgürlük
kaldı mı; kaldırımları diriltten vefalı babalar
kaldı mı be, güneşi doğurtan ezeli analar !
kaldırımlar ! geleceğin kaldırılmaz kalkan gerçeği

Gülay GÖKTÜRK